

прѣдъ императора въ неблагонадежностъ, въ стремление да създаде смутъ въ държавата, за което посочили на неговитѣ тенденциозно написани Анали:

Сеянъ. Въ сенатътъ е произлѣло едно твърдѣ любопитно дѣло. То се прѣдставлява на твоето окончателно рѣшение. Сенаторитѣ чакатъ въ двореца. Работата се е захванала по поводъ на Кремуция Корда.

Императоръ Тиверий. А! по поводъ на историка, за когото ми говорѣше ти. Той е човѣкъ благодаренъ и, слѣдователно, мой недоброжелатель. Е, какво?

Сеянъ. Той, както ти е извѣстно цезарю, е написалъ Аналитъ.

Императоръ Тиверий. И е разхвалилъ въ тѣхъ римската република.

Сеянъ. Разхвалилъ е Брута и е нарѣкалъ Касия послѣденъ отъ римлянитѣ.

Императоръ Тиверий. Само това едно му позволява да живѣе на воля. Но, това струваше ми се, е недостатъчно за да се осжди по законенъ редъ. Азъ бѣхъ заповѣдалъ да намѣрятъ у него по-голѣма вина.

Сеянъ. Така цезарю. Азъ искахъ да го заловя въ по-голѣмо прѣстѣпление и поржчахъ да извършитая работа Сатрий секундъ, поетътъ, — т. е. заповѣдахъ му да увлече Кремуция въ разговоръ за настоящето врѣме; и така ние би могли да намѣримъ прѣдлогъ да го осждимъ за оскърбление вашето величество.

Тиверий. Е, какво твоятъ поетъ?

Сеянъ. Извърши работата твърдѣ поетически, т. е. крайно глупаво; самъ влѣзълъ въ примката.

Тиверий. Така му трѣбва на глупецътъ...

Типиченъ се явява „прѣводачътъ“ Ботйовъ въ нѣколко мѣста изъ драмата, както и въ „прѣвеждането“ на оня пасажъ, въ който се говори за „примката“. Ето това мѣсто: Сатрий, както съобщава Сеянъ императру, е подпратенъ да шпионира Кремуций Кордъ, сир.